

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De his quæ iohannes Chrysostomus per Asiam & Phrygiam egerit, dee
Heraclide Ephesi, & Gerontio Nicomediæ Episcopis. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

S O Z O M E N I   H I S T O R .

tim porrigit id quod manibus adueniens ferebat, quod quidem simul atque dentibus admotum esset, in lapidem induruit. Tum mulier timore consternata, ne quid sibi grauius eueniret ob tantum miraculum in se divinitus editum, cum festinatione ad episcopum accurrit, se ipsam indicat, ac lapidem ostendit, qui manifesta vestigia mortis, sed materiam ignoram, & inusitatum quendam colorum referebat: cumq; profusis lachrimis veniam impetrasset, cum marito deinceps concors vixit: Si cui autem haec verisimilia non videntur esse, testis est ipse lapis, quietiamnum hodie inter Constantinopolitanæ vibis Cimelia conseruatur.

*De his quæ Iohannes Chrysostomus per Asiam
& Phrygiam egerit, de Heraclide Ephesi,
& Gerontio Nicomedie Episcopis.*

C A P V T   VI.

Iohannes porro certior factus ecclesias in Asia cib. quaque ab indignis gubernari, & alios donis ac largitionibus, alios gratia motos vendere sacerdotia, venit Ephesum, & nonnullis in Lycia, nonnullis in Phrygia, nonnullis in ipsa Asia, in uniuersum autem tredecim Episcopis exauthoratis, alios in locū surrogavit Ephesinæ ecclesiæ, (nam huius Episcopus tum forte mortuus era) Heraclidem præfecit, hominem natione Cyprium, monachorum suorum apud Scetin Diaconum, Euagrij monachi discipulum. Quinimo & Gerontium Nicomedensi ecclesia expulit: Hic enim cum sub Ambrosio Mediolanensi Episcopo Diaconus esset, haud scio quare motus utrumque præstigias molitus, an vero dæmonis instigationibus ac spectris agitatus, noctu indicabat se Onocleidem (est hoc demonū genus asininis cruribus apprens) apprehensum capite raso in pistrinum coniecisse: Quia de causa Ambrosius eum ut indigna ministro Dei locutu prescripto tempore manere domi, & pœnitentia expiari iusserat. Ille vero cum & medicus præstatiissimus, & ad dicendum persuadendumque promptissimus & ad amicos conciliandos

andos accommodatis simus esset, Constantinopolim pro-
fectus est, eo proposito, ut Ambrosium criminaretur. Vbi
intra tempus exiguum ex his, qui in aula potentes erant,
sibi nonnullos amicos facit, ac non multo post Nicome-
diensis ecclesiæ Episcopatuni consequitur: ordinabat ve-
rò eum Helladius Cæsareæ Cappadocum Episcopus, gra-
titudinis ergo, quod ille filio suo splendidè exercitus ad-
ministrationem in palatio intercessor confecerat: His igit-
ur cognitis Ambrosius ad Nectarium Constantinopolis
episcopum scribit, ut Gerontium sacerdotio priuaret, nec
se & Ecclesiasticum ordinem contumelia affectum negli-
geret. Ceterum nectario quamuis id magno studio egerit:
perficere tamē fuit impossibile, propterea quod Nicome-
dienses passim ac vulgo illi fortiter obstiterint: Iohannes
igitur illo exauthorato Pansophium ordinavit, qui vxoris
Imperatoris Pædagogus fuerat. qui quidem tametsi pius
moribusque compositis ac placidis esset, acceptus tamen
Nicomediensibus non fuit: Ac proinde mota se penume-
to seditione non modò beneficia tum publicè tum priua-
tim per Gerontium in ipsos collata, verum etiam ex arte
medica inexhaustam vtilitatem, & erga omnes tam paupe-
res quam diuites ex æquo declarata syncretitatem atque
sedulitatem eius recensebant. His & alias virtutes accu-
mulabant, quas eos æquum erat, qui illum diligebant, &
haud secus atq; terræ motum aut siccitatem, aut aliud ali-
quod diuinitus exhibitum ostentum deprecaturi, per pla-
teas tum patriæ suæ, tum urbis Constantinopolitanæ cir-
cumeuntes cantillabant, ac Deo supplicabant, vt illum re-
tinerent Episcopum. Ad extremum autem vi compulsi il-
lum dimiserunt cum luctu ac lamentatione, & hunc cum
meru & odio receperunt. Exhinc ergo tum illi qui exau-
thorati erant, tum illorum amici Iohannem accusabant,
quod is rerum nouandarum primus author extitisset in ec-
clesijs, & ordinationum consuetudinem præter leges pa-
trias inuertisset: & præ inuidia etiam illa, que ab illo secu-
dum vulgi etiam opinionem memoria posteritatis digna
acta fuerant calumniabantur. quemadmodum videlicet &
illud ipsi vitio vertebant, quod in Eutropio contigerat.

De